

Klinická biochemie

VII.díl

Dovoluji si v úvodu opět připomenout, že klinická pracoviště jsou více či méně závislá na kvalitě činností oborů zabývajících se laboratorními a zobrazovacími metodami. Naproti tomu tyto komplementární obory potřebují pro svůj rozvoj a využití svého odborného potenciálu nezbytné informace o pacientovi a správně položené otázky z klinických pracovišť. Znovu zdůrazňuji zásadní význam správně provedené přípravy a vlastního odběru biologického materiálu pacienta, včetně dodržení podmínek pro následný transport do laboratoře. Dodržení standardních podmínek odběru a následné nakládání s biologickým materiálem je klíčem ke kvalitním laboratorním výsledkům. O tyto výsledky se různou silou opírá rozvaha ošetřujícího lékaře. Dobře provedená vyšetření v laboratoři ze špatně odebraného či například transportem znehodnoceného materiálu nemohou eliminovat předchozí chyby a takto získané výsledky mohou vést i k závažným omylům v dalším klinickém postupu.

Duševní pohoda pacientky a efekt léčby, na první pohled pro laika zdánlivě odtažitě. Takto uvažoval medik po proběhlé konzultaci v laboratoři jdouce po chodbě interního oddělení v okamžiku, kdy potkal oblíbeného interního sekundáře. Vzpomněl si, že tento lékař šířil kolem sebe pohodu a byl u pacientů a kolegů oblíben. Zdálo se, že se mu vše daří řešit s lehkostí. Pozdravili se. Lékař medika zastavil a bez okolků jej pozval do lékařského pokoje na čaj. Důvod byl prostý, sekundář měl mít s mediky příští týden seminář a chtěl zjistit o co by stáli z hlediska náplně semináře o léčebné výživě. Volně se rozpovídali o semináři a při hovoru medik zmínil čerstvou konzultaci v laboratoři. Začali se bavit o medicíně jako takové. Medik se svěřil, že ho čím dál tím víc zajímá laboratorní

medicína ve vazbě na interní lékařství a že neví, čemu by dal v budoucnosti přednost.

„Medicína je krásná v jakémkoli oboru, pokud ji člověk dělá s láskou. Mě baví interna, jelikož já, krom jiného, rád hraji šachy a rád řeším zapeklité problémy. Život na interně se někdy podobá šachové hře, nejlépe to lze přirovnat k simulanci, vlastně hraješ tolik partií, kolik máš pacientů. A potom samozřejmě hraješ další partie, to myslím ty, které řešíš ve svém životě,“ hovořil sekundář. Měl službu na oddělení, najednou zazvonil telefon a hned poté s letnou omluvou odběhl na jednotku intenzivní péče.

Medik mezitím přemýšlel o přirovnání k šachové partii. Vlastně je to docela trefné přirovnání, ať se to vezme z pohledu internisty nebo lékaře z laboratoře. Snad jen s tím rozdílem, že někdy